

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iunie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, declarat de avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului

Redenschi Iurii Sava, născut la 31 mai 1969, originar din or.Durlești, domiciliat în mun.Chișinău, str.Vasile Lupu 46 Z, ap.3A.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 03.10.2013 - 10.12.2015,
2. Instanța de apel: 08.02.2016 - 01.03.2016,
3. Instanța de recurs: 06.05.2016 - 08.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința și încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 10 decembrie 2015 și 24 februarie 2016, Redenschi Iurii a fost condamnat în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal la 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 ani.

Potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 5 ani cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței instanță a constatat că Redenschi Iurii, în perioadă nestabilă, de la persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul procurării, păstrării, expedierii, transportării și distribuirii ilegale de substanțe narcotice, în proporții mari, în scop de înstrăinare, a procurat substanță narcotică, care conform raportului de expertiză 3420 din 25.06.2013, reprezintă „heroină”, în stare uscată cu masa de 0.65 grame și substanță narcotică „marijuană” cu masa de 1,48 grame (masă uscată), ceea ce conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari, pe care a păstrat-o ilegal la domiciliul său în apartamentul nr.3A din str.V.Lupu 46Z, mun.Chișinău, pînă la data de 19 iunie 2013, ora 21.00, cînd a fost depistată și ridicată de către colaboratorii de poliție, în cadrul percheziției la domiciliu acestuia.

Tot el, la 09 iulie 2013, aproximativ la ora 11.20, aflîndu-se pe str.V.Lupu 46 Z, mun.Chișinău, deținînd ilegal, substanță narcotică „heroină” sub formă uscată, cu masa 0,18 grame, în urma înțelegerii prealabile cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul înstrăinării și distribuirii ilegale de substanțe narcotice în proporții mari, a înstrăinat substanța narcotică „heroină” în stare uscată 0,18 grame lui Cimpoș Alexandru, pentru care ultimul urma să-i achite suma de 650 lei, care a fost depistată și ridicată în cadrul percheziției automobilului de model „Mercedes 200”, cu n/î C PU 098, care era parcat pe str.Alba Iulia 6/2, mun.Chișinău, la volanul căruia se afla Cimpoș Alexandru.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Il.Gîlcă în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare pe episodul din 19.06.2013, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, iar pe episodul din 09.07.2013, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că instanța și-a întemeiat concluziile doar pe probele acuzării, fără a respinge probele apărării; - dispozitivul sentinței contravine cu partea descriptivă a acesteia, fiindcă în descriptiv instanța a calificat acțiunile inculpatului în baza art.217¹ alin.(3) Cod penal, iar în dispozitiv l-a recunoscut vinovat în baza art.217 alin.(3) Cod penal; - pe episodul din 19.06.2013 acțiunile inculpatului incorect au fost qualificate, deoarece urmau a fi corect încadrate în baza art.217 alin.(2) Cod penal, reieșind din faptul că nu s-a demonstrat intenția inculpatului de înstrăinare a substanțelor narcotice și nu a fost probat faptul înstrăinării acestora de către inculpat, nu au fost stabilite careva persoane cărora inculpatul urma sau deja le-a realizat substanțele narcotice; - percheziția din 19.06.2013, a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art.125 Cod de procedură penală, fără autorizarea prealabilă a judecătorului de instrucție, iar procedura de autorizare ulterioară, adică încheierea judecătorului de instrucție din 20.06.2013, prin care s-ar confirma legalitatea percheziției, a fost una de viitor; percheziția a fost efectuată în lipsa inculpatului, iar acesta a indicat că portmoneul în care au fost depistate substanțe narcotice nu-i aparține, din care motiv această probă urmează a fi considerată inadmisibilă; - pe episodul din 09.07.2013, instanța incorect și-a întemeiat concluziile doar pe declarațiile martorului A.Cimpoeș date la urmărirea penală, în cadrul căreia nu a fost efectuată confruntarea și acesta nu a fost audiat în condițiile art.109, 110 Cod de procedură penală, totodată urma să ia în considerație declarațiile ultimului date în cadrul cercetării judecătorești, unde a declarat că a procurat substanța narcotică de la o altă persoană; - acuzarea nu a prezentat probe directe, concludente și pertinente ce ar indica la vinovăția inculpatului în înstrăinarea substanțelor narcotice lui A.Cimpoeș.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, apelul avocatului Il.Gîlcă în numele lui Iu.Redenschi, a fost respins, ca nefondat.

În motivarea soluției date instanța de apel a indicat că, cercetînd și analizînd cumulul de probe administrate în cauză și apreciindu-le prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, constată că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, iar fapta săvîrșită de Iu.Redenschi corect a fost încadrată în prevederile art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal.

Concluzia dată instanța de apel și-a întemeiat-o pe probele examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, și anume declarațiile:

- *martorului A.Cimpoeș*, date la urmărirea penală, pe care instanța le-a apreciat că corespund adevărului, deoarece anume din acestea rezultă că dînsul a procurat de la inculpat aproximativ de 5 ori, inclusiv și la data de 09.07.2013, substanțe narcotice „heroină”, fiind veridice, dat fiind că martorul a fost condamnat pentru procurarea de la inculpatul Iu.Redenschi, a substanțelor narcotice, unde în cadrul examinării cauzei în procedura simplificată, fiind interogat potrivit regulilor de audiere a martorului, a declarat că a procurat de mai multe ori, inclusiv și la data de 09.07.2013 de la Iu.Redenschi, substanțe narcotice „heroină”, iar declarațiile acestuia din ședința de judecată, au fost date cu scopul exonerării răspunderii penale a inculpatului;

- *martorului F.Păun*, care a relatat că la 19.06.2013, în jurul orei 13.00, la domiciliul său au venit doi colaboratori de poliție, care au chemat o vecină și în jurul orelor 14.30-15.00 au început percheziția, care a durat în jur de 2 ore, fiind efectuată în camera sa, unde nu s-a depistat nimic, în camera fiului său și în bucătărie, dar nu cunoaște dacă au fost făcute filmări și depistat un portmoneu, la fel nu-și amintește dacă a semnat procesul-verbal de percheziție;

- *martorului V.Morozan*, care a explicat că a participat în calitate de martor la efectuarea percheziției, care a avut loc în a 2-a parte a zilei și a durat în jur de două ore și jumătate, iar în

rezultat s-a găsit un portmoneu din care au căzut bani, iar într-un spațiu mic din portmoneu s-au depistat substanțe narcotice, după care toți cei prezenți au semnat procesul-verbal;

și actele cauzei: - raportul de autosesizare din 04.06.2013 al IP Botanica, procesul-verbal de percheziție din 19.06.2013, potrivit căruia în sertarul din dulapul de perete s-a depistat un portmoneu în care erau 3 pachetele cu cristale solide de culoare alb-gălbuie, iar în camera de vară, pe măsută a fost depistat un plic de hîrtie albă, în care se afla substanță de culoare verzuie cu miros specific, un tub de sticlă pe care se observă din interior, substanță de culoare albă, o peliculă pe care se observă substanță albă cu miros specific;

- raportul de expertiză nr.3420 din 25.06.2013, prin care s-a constatat că substanța cu aspect de praf din 3 pachetele de folie de staniol din flaconul de sticlă și dintr-un pachet de polietilenă, ridicate în rezultatul percheziției reprezintă heroină, care se referă la substanțe narcotice, iar masa vegetală uscată și mărunțită, de culoare verde, ridicată din același loc, reprezintă marijuană, și se atribuie la categoria substanțelor narcotice;

- procesul-verbal de percheziție din 09.07.2013, potrivit căruia în rezultatul percheziției, în automobilul de model „Mercedes 200”, cu n/î C PU 098, parcat pe str.Alba Iulia 8/6, mun.Chișinău, au fost descoperite și ridicate un plic de culoare albă în care se afla un pachetel confecționat din polietilenă în care se afla o substanță de culoare albă în formă de cristale;

- raportul de expertiză nr.3831 din 17.06.2013, prin care s-a constatat că substanța cu aspect de praf și bulgări, ridicată în cadrul efectuării percheziției, în automobilul de model „Mercedes 200”, cu n/î C PU 098, la volanul căruia se afla A.Cimpoeș, reprezintă heroină, care se referă la substanțele narcotice;

- procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 02.07.2013, potrivit căruia de la începutul lunii martie 2013, inculpatul Iu.Redenschi a efectuat și a primit mai multe apeluri pe zi către și de la cet.Cimpoeș Alexandru.

Analizînd probele date și apreciindu-le prin prisma art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că acestea nu-l devinovațesc pe inculpat, deoarece anume prin declarațiile martorilor sus nominalizați se confirmă faptul că, la 19.06.2013, percheziția la domiciliul lui Iu.Redenschi a fost efectuată în corespundere cu exigențele Codului de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că probe menționate *supra*, cert demonstrează faptul că inculpatul Iu.Redenschi a comis infracțiunea incriminată și că acțiunile lui corect au fost calificate în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal - procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea și distribuirea ilegală a substanțelor narcotice, săvîrșită de mai multe persoane, în proporții mari, în scop de înstrăinare.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului, precum că în cadrul urmăririi penale între Iu.Redenschi și martorul A.Cimpoeș nu a fost efectuată confruntarea, iar martorul nu a fost audiat în condițiile prevăzute art.109, 110 Cod procedură penală, deoarece argumentul dat vine în contradicție cu materialele cauzei, din care rezultă că A.Cimpoeș a fost audiat în calitate de martor, în condițiile art.109 Cod procedură penală, acestuia i-au fost aduse la cunoștință obiectul cauzei și i s-a propus să declare despre faptele și circumstanțele pe care le cunoaște și care se referă la cauză, astfel că la caz nu era obligatorie confruntarea, iar avocatul în cadrul urmăririi penale, nu a înaintat vreun demers în sensul dat.

Respinse de instanțe au fost și argumentele apelantului, precum că procesul-verbal de percheziție 19.06.2013 a fost efectuat cu încălcarea Codului de procedură penală, ceea ce duce la nulitatea acestuia, că pe acest episod acțiunile inculpatului urmau a fi corect calificate în baza art.217 alin.(2) Cod penal, deoarece după cum rezultă din procesul-verbal din 26.09.2013, fiindu-i prezentate învinuitului și apărătorului acestuia materialele de urmărire penală și luînd cunoștință cu acestea, ultimii nu au avut careva obiecții referitor la calificarea faptei sau obiecții privitor la procedura efectuării percheziției din 19.06.2013, la acea etapă nu au invocat nulitatea probei date și calificarea greșită a acțiunilor lui Iu.Redenschi, astfel că,

reieșind din prevederile art.251 Cod de procedură penală, au pierdut dreptul de a invoca aceste temeuri, iar instanța nu a avut motiv legal de a invoca chestiunile abordate din oficiu.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior a fost tras la răspundere penală de mai multe ori, în același rînd pentru infracțiuni similare și corect a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința acestuia poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea ei reală.

5. Împotriva hotărîrii instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Il.Gîlcă în numele inculpatului Iu.Redenschi care, invocînd temeurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei pe motiv că instanța de apel la judecarea cauzei nu a respectat normele de drept procesual prevăzute de art.409 alin.(2), 414 Cod de procedură penală, astfel instanța nu a examinat aspectele de fapt și de drept ale cauzei, care în coraborare, nu confirmă că inculpatul ar fi păstrat substanțele narcotice cu scopul de a le înstrăina, așa că acțiunile lui incorect au fost încadrate juridic în baza art.217¹ alin.(3) Cod penal, lipsind în acțiunile lui latura subiectivă, adică intenția și scopul săvîrșirii infracțiunii, acestea urmînd a fi calificate în baza art.217 alin.(2) Cod penal; - instanța și-a baza concluziile de vinovăție pe declarațiile martorului A.Cimpoeș date la urmărirea penală, pe cînd acestea nu puteau fi luate în considerație, fiindcă între inculpat și martor nu a fost efectuată confruntarea și acesta nu a fost audiat în condițiile art.109 și 110 Cod de procedură penală; - A.Cimpoeș nu a putut fi audiat ca martor pe cauza dată, deoarece a fost condamnat într-o procedură separată pentru faptul păstrării substanțelor narcotice la data de 09.07.2013, iar declarațiile lui în acea procedură nu puteau fi puse la baza condamnării, pe motiv că dînsul a dat declarații în lipsa inculpatului; - acțiunile inculpatului pe episodul din 19.06.2013, unde în urma percheziției s-au depistat substanțe narcotice la domiciliul acestuia, incorect au fost calificate, deoarece nu a fost stabilit scopul înstrăinării, în rest, invocînd aceleași motive ca și în apel.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizînd norma procesual penală sus menționată la situația în cauză, Colegiul conchide că temeurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, în sensul casării deciziei instanței de apel.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților, orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a verificat în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile martorilor A.Cimpoeș, F.Păun, V.Morozan și actele cauzei - raportul de autosesizare din 04.06.2013, procesele-verbale de percheziție din 19.06.2013 și 09.07.2013, de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 02.07.2013; rapoartele de expertiză nr.3420 din 25.06.2013 și nr.3831 din 17.06.2013, probe care sînt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel, cît și la **pct.4** al prezentei decizii.

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanțele de fond, în mod corect au reținut că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate - procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea și distribuirea ilegală a substanțelor narcotice, săvârșită de mai multe persoane, în proporții mari, în scop de înstrăinare, adică infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal și au reținut o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din aceste mijloace de probă.

Probatoriul administrat confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, atît sub aspectul laturii obiective, cît și a celei subiective.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv și vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Mai mult, după cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia de facto nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile lui Iu.Redenschi corect urmau a fi încadrate în baza art.217 alin.(2) Cod penal, adică pentru păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, deoarece nu a fost dovedit scopul înstrăinării.

În sensul celor invocate, instanța de recurs întru înlăturarea oricăror dubii apărute la dilema prezenței sau lipsei scopului înstrăinării substanțelor narcotice în acțiunile inculpatului, reținînd cele menționate în doctrina judiciar națională, va evidenția următoarele:

Înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vînzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.). Infracțiunea se consideră consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană.

Scopul înstrăinării este prezent atunci cînd făptuitorul urmărește transmiterea substanțelor vizate în posesia unei alte persoane. Nu are importanță dacă, prin comiterea faptei, subiectul a urmărit realizarea unui interes material.

Despre prezența scopului de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente: procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea substanțelor narcotice de către o persoană care nu le consumă, cantitatea mare de substanțe narcotice, amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea, existența unei înțelegeri cu cei care urmează să procure astfel de substanțe, etc.

Raportînd cele indicate la speța în cauză, Colegiul penal consideră că instanțele de fond s-au expus corect asupra probelor menționate, elucidînd faptele importante pentru soluționarea justă a cauzei date, ca urmare fiind întemeiată soluția primei instanțe menținută de instanța de apel, privind prezența la inculpatul Iu.Redenschi a scopului de înstrăinare a

substanțelor narcotice, și ca urmare încadrarea acțiunilor acestuia în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal, odată ce cumulul de probe administrate la dosar a confirmat nu numai faptul că la domiciliul acestuia au fost depistate substanțe narcotice în proporții mari, dar și scopul înstrăinării acestora, fapt care rezultă din procesul-verbal de percheziție din 19.06.2013, din care rezultă că în momentul percheziției a fost ridicat un portmoneu în care se aflau trei pachetele din folie de staniol, cu substanță cu aspect de praf și bulgări, ce potrivit raportului de expertiză nr.3420 din 25.06.2013, s-a constatat că este heroină, care într-un final erau preconizate pentru vânzare, deoarece substanța narcotică era plasată într-un ambalaj comod pentru înstrăinare, cât și intenția acestuia de a realiza substanța respectivă altor persoane confirmat prin declarațiile lui A.Cimpoș, care a declarat că pînă la data de 09.07.2013, personal de vreo cinci ori, a mai procurat de la Iu.Redenschi substanță narcotică „heroină”.

Reieșind din acestea, Colegiului penal constată că instanțele de fond corect au evidențiat și constatat că inculpatul păstrînd ilegal substanța narcotică ridicată la el la domiciliu ambalată în pliculețe, de fapt se ocupa de realizarea lor, ceea ce combate argumentul avocatului că inculpatul ar fi păstrat substanță narcotică, fără scop de înstrăinare.

Neîntemeiată consideră Colegiul penal și afirmația recurentului, precum că instanțele de fond incorect și-au întemeiat concluzia de vinovăție a inculpatului pe declarațiile martorului A.Cimpoș date la urmărirea penală, pe cînd urma a lua în considerație declarațiile acestuia date în ședințele de judecată, care sînt veridice, unde dînsul a declarat că a procurat substanța narcotică de la o altă persoană, ceea ce demonstrează nevinovăția lui Iu.Redenschi.

Aceste argumente însă, nu pot fi reținute, deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanțele de fond au verificat probele după veridicitatea acestora, adică corespunderea datei de fapt examinată cu realitatea pe care o probează această dată, și în partea descriptivă a hotărîrilor și-au motivat soluția de ce urmează a fi luate în considerație declarațiile martorului date la urmărirea penală, dar nu cele date în ședințele de judecată, cărora le-a dat o apreciere critică.

Colegiul penal consideră întemeiate și concluziile instanței de apel, care a respins afirmațiile avocatului, precum că acțiunea procesuală de percheziție din 19.06.2013 nu putea fi admisă ca probă, urmînd a fi exclusă din motiv că a fost efectuată contrar prevederilor legale, deoarece invocarea acestora urma a avea loc în cursul efectuării acțiunii sau la terminarea urmăririi penale, cînd partea i-a cunosțință cu materialele dosarului, fapt ce nu a fost făcut. Iar potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Mai mult, fiindu-i adus la cunoștință procesul-verbal de percheziție, inculpatul careva obiecții asupra lui nu a înaintat, adică a fost de acord cu concluziile date, astfel că corect instanțele de fond i-a dat apreciere prin prisma art.101 Cod de procedură penală și l-a reținut ca act ce demonstrează vinovăția inculpatului, nefiind necesară reluarea ori completarea argumentelor deja expuse în decizia recurată, astfel că și pe acest motiv argumentele avocatului este neîntemeiat.

Totodată, instanța reține că asupra motivului invocat *supra*, precum că percheziția a fost efectuată fără a fi în prealabil autorizată de judecător, în lipsa inculpatului, instanța de apel a dat răspuns bine argumentat, care se regăsește în partea descriptivă a deciziei, și afirmația recurentului că instanțele nu au reacționat în nici un fel la argumentele apărării, poartă un caracter declarativ și contravine probelor materiale administrate în cauză, din care rezultă că percheziția a fost efectuată în prezența inculpatului și proprietarului apartamentului, cu prezența martorilor, fiind autorizată în corespundere cu prevederile art.125 alin.(1) și (3)

Cod de procedură penală, adică în baza ordonanței motivate din 19.06.2013 (f.d.86 v.1) și autorizației judecătorului de instrucție din 20.06.2013 (f.d.88 v.1). În sensul celor invocate, Colegiul penal, ține să noteze că administrarea unor probe anterior aducerii la cunoștința a calității de învinuit nu poate conduce în sine la încălcarea drepturilor persoanei acuzate, acesta avînd tot dreptul de a obiecta asupra procesului-verbal de percheziție, însă partea apărării nu s-a folosit de dreptul respectiv, iar fiindu-le aduse la cunoștință materialele cauzei, au fost de acord cu aceste concluzii și nu au pus la îndoială obiectivitatea probelor date, nefiind lipsit de dreptul la apărare și de a ataca acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, astfel că în cauză nu a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare și dreptul la un proces echitabil.

În concluzie, Colegiul constată că prevederile pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de avocat, dat fiind faptul că acestea pot fi aplicate numai în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, pe cînd instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciînd circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentîndu-și hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, încadrînd corect acțiunile inculpatului, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Afirmațiile părții apărării, precum că instanța în partea descriptivă a reținut ca probă sentința prin care a fost condamnat A.Cimpoș, pe cînd proba dată nu a fost supusă cercetării și verificării, astfel că instanța din oficiu a extins probele acuzării, nu pot fi reținute, deoarece după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, instanța a reținut proba dată la aprecierea declarațiilor martorului A.Cimpoș.

Recurentul invocă ca temei de anulare a hotărîrilor judecătorești și pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Iu.Redenschi decît cea în baza căreia a fost pus sub învinuire și recunoscut vinovat în baza art.217¹ alin.(3) lit.b), f) Cod penal.

Referirea recurentului la cauza Cepoi Stanislav, Eriomin Alexandr, Avanesov Leonid, nu au aplicabilitate speței date, din motiv că în primul caz nu s-a confirmat faptul că S.Cepoi a procurat și păstrat substanțe narcotice cu scopul de a le înstrăina, dar scopul de a acoperi cantitatea de substanță narcotică sustrasă anterior de el, iar în celelalte cauze nu s-au stabilit persoanele cărora aceasta urma a fi realizată, prin urmare, nu poate fi reținut nici temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală, deoarece acesta poate fi invocat doar atunci cînd norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare, însă circumstanțele cauzelor sus menționate nu sînt similare speței date, în cauza dată inculpatul Iu.Redenschi a fost condamnat pentru păstrarea substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare și înstrăinarea substanței narcotice „heroină” unei persoane concrete – A.Cimpoș.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire avocatul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei care agravează sau apenuează răspunderea penală, aplicîndu-i acestuia o pedeapsă echitabilă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd

admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gîlcă Ilie în numele inculpatului Redenschi Iurii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, în cauza penală în privința lui Redenschi Iurii, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 29 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Copia corespunde originalului
Judecător

Elena Covalenco